

Μόνο Χριστοσωτηρία (Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 28 Σεπτεμβρίου, 2010

«...κρίνει ο Θεός... δια Ιησού Χριστού»

Πολλές φορές τίθεται το «πρόβλημα» της σωτηρίας των μη Χριστιανών, όπως ακόμη και των «χριστιανών» εκείνων, που τους αρκεί να είναι «καλοί» άνθρωποι και «ηθικοί», αλλά για διαφόρους λόγους δεν θέλουν να έχουν σχέσεις με τον Χριστό και την Εκκλησία. Άμεση απάντηση στο «ψευδοπρόβλημα» αυτό μας δίνει ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του.

Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης

Ο Νόμος είχε απολυτοποιηθεί από τους Εβραίους. Η περιτομή και η καταγωγή εθεωρούντο αρκετά εχέγγυα για τη σωτηρία. Εκεί είχε οδηγήσει η φαρισαϊκή τυποκρατία. Ήταν μια νοοτροπία που ήδη και ο Κύριος είχε επανειλημμένα αντικρούσει (βλ. π.χ. Ιωάν. η' 39. Μάτθ. η' 12). Ο πνευματικός έλεγχος των Προφητών, η ασίγαστη προτροπή τους για εσωτερικότητα και πνευματικότητα, ακουγόταν μόνο από το πραγματικά εκλεκτό «λήμμα» (υπόλοιπο) του Λαού, που ενατένιζε μυστικά την σάρκωση του Λόγου και ζούσε με την αναμονή Του. Ο Παύλος, λοιπόν, αποδεικνύει, ότι δεν ωφελεί μόνη η περιτομή, ούτε βλάπτει η ακροβυστία των Εθνικών, για να καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι η Πίστη, ως τελεία αυτοπαράδοση στο Θεό, δικαιώνει (λυτρώνει) τον άνθρωπο... Έτσι γκρεμίζει ο Παύλος την υπερηφάνεια των Εβραίων, που περιφρονούσαν τους Εθνικούς. Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης! Στην «προχριστιανική» αυτή κατάσταση η «εργασία του αγαθού» βαρύνει και όχι άλλα κριτήρια. «Εν παντί έθνει ο φοβούμενος τον Θεόν και εργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτός αυτώ εστιν» θα πει αλλού ο Απ. Πέτρος (Πράξ. ι' 35).

Η απάντηση όμως του Παύλου δίνεται ρητά παρακάτω, όταν λέγει: «...δικαιοσύνη δε Θεού δια πίστεως Ιησού Χριστού, εις πάντας τους πιστεύοντας» (γ' 22). Η σωτηρία είναι δυνατή μόνο με την πίστη στον Χριστό, δια του Χριστού. Χωρίς τον Χριστό δεν σώζεται ο άνθρωπος. Δεν μπορεί δηλαδή να απαλλαγεί από την φθορά και το θάνατο και να θεωθεί. Ο κάθε άνθρωπος σώζεται και κρίνεται μόνο από τον Χριστό. Ο Πατήρ «ουδένα κρίνει, αλλά την κρίσιν πάσαν δέδωκε τω Υιώ» (Ιωάν. ε' 22). Οποιος λοιπόν έχει τον Υιόν, «έχει την ζωήν. ο μη έχων τον Υιόν του Θεού, την ζωήν ουκ έχει» (Α' Ιωάν. ε' 12). Η ζωοποίησή μας γίνεται με την είσοδό μας στο Σώμα του Χριστού. Με την πραγματική δηλαδή ένταξή μας στο Σώμα του, που πραγματοποιείται, όταν η ζωή του Χριστού γίνει εν αγίω Πνεύματι ζωή μας. Η είσοδός μας δε στο Σώμα του Χριστού πραγματοποιείται με το Βάπτισμα. Γι' αυτό και ο ίδιος ο Παύλος, παρ' όλο που είδε τον Χριστό στον δρόμο της Δαμάσκου, έπρεπε να βαπτισθεί (Πράξ. θ' 18). Γι' αυτό είπε ο Κύριος στον δίκαιο και «ηθικό» κατά πάντα Νικόδημο: «δει υμάς γεννηθήναι άνωθεν» - πρέπει να ξαναγεννηθήτε! Εκείνο, που χρειάζεται ο κάθε άνθρωπος, είναι η νέα, θεϊκή, ζωή, που μας λείπει, και την οποία ο Θεός δίνει δια του Χριστού. Είναι γεγονός, ότι σκανδαλίσθηκε ο Νικόδημος με τον λόγο αυτό του Χριστού μας. Αλλά ο Κύριος το επανέλαβε: «... Εάν μη τις γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, ου δύναται εισελθείν εις την βασιλείαν του Θεού» (Ιωάν. γ' 3, 5). Έτσι καταλαβαίνουμε τί σημαίνει το «δεκτός» παραπάνω. «Ουδένα απωθείται, πάντας προσίεται (δέχεται) τους πιστεύοντας», ερμηνεύει ο ι. Χρυσόστομος. Και αναλυτικότερα ο άγιος Θεοφύλακτος, μέγας και αυτός ερμηνευτής της Εκκλησίας μας. Δεν είπε: «...σώζεται, αλλά δεκτός εστίν... τουτέστιν εάν προσδράμη τω θείω βαπτίσματι, αποστάς της προλαβούσης πλάνης...». Η αγάπη του Θεού φαίνεται στο ότι δέχεται όλους, περιτετμημένους και απερίτμητους. Δεν είναι δυνατόν όμως να υπερπηδηθεί ο φραγμός μεταξύ φυσικού και πνευματικού, μεταξύ φθαρτού και αφθάρτου, παρά μόνο «εν Χριστώ», στον Οποίο βρίσκεται «ο νόμος του πνεύματος της ζωής» (Ρωμ. η' 2).

Και όσοι δεν Του άκουσαν;

Είναι συνηθισμένο ερώτημα, πολλές φορές μάλιστα σ' εκείνους, που ενδιαφέρονται περισσότερο για την σωτηρία των άλλων απ' όσο για την δική τους σωτηρία... Πόσες «αγαπολογίες» και συναισθηματισμοί δεν επιστρατεύονται, για να δοθεί η ικανοποιητική για όλους απάντηση!

Μολονότι και εδώ υπάρχει η απάντηση του Αγ. Πνεύματος. Υπάρχει κριτήριο και για

όσους δεν άκουσαν ΚΑΘΟΛΟΥ για τον Χριστό.

Είναι ο έμφυτος νόμος της συνειδήσεως. Τον έχει φυτεύσει μέσα σε κάθε άνθρωπο ο Θεός και μένει σαν φωνή του Θεού μέσα μας.

Το ερώτημα όμως είναι: Πόσοι αλήθεια είναι αυτοί, που δεν άκουσαν ΤΙΠΟΤΕ για τον Χριστό; Οι δικές μας απαντήσεις πάσχουν από λογικοκρατία και συναισθηματισμό και είναι έξω από την Αλήθεια. Ο Χριστός μας, η Αυτοαλήθεια, έχει δώσει την απάντηση: «Εάν μη τις γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, ου δύναται εισελθείν εις την βασιλείαν του Θεού» (Ιωάν. γ' 5). Θα τολμήσουμε να πούμε, ότι δεν είπε αλήθεια ή ΑΥΤΟΑΛΗΘΕΙΑ; Να τί λέγει και ο γνήσιος μαθητής της Αλήθειας, ο ι. Χρυσόστομος: «Κλαύσον τους απίστευτους, κλαύσον τους ουδέν εκείνων απέχοντας, τους χωρίς φωτίσματος (βαπτίσματος) απερχομένους, τους χωρίς σφραγίδος (χρίσματος). Ούτοι όντως θρήνων άξιοι... έξω των βασιλείων είσι, μετά των καταδίκων...».

Μήπως, αλήθεια, συμφωνεί ποτέ η λογική μας με το γεγονός του κατακλυσμού; Και όμως ο Πέτρος λέγει: «αρχαίου κόσμου ουκ εφείσατο... κατακλυσμόν κόσμω ασεβών επάξας» (Β' Πέτρ. β'. 5). Μέσα στην πονηρία και ακαθαρσία μας δεν μπορούμε να εννοήσουμε την Σοφία του Θεού. Ξέρουμε όμως, ότι ο Χριστός με την κάθοδό του στον Άδη «εζωοποίησε» και όλους τους δικαίους, που βρίσκονταν στον Άδη και που έζησαν φυσικά πριν από την σάρκωσή Του. Τί θα γίνει με εκείνους, που μετά την σάρκωσή Του δεν Τον γνώρισαν καθόλου, εμείς δεν γνωρίζουμε. Μας αρκεί η απάντηση του Απ. Παύλου. Το μόνο, που με απόλυτη βεβαιότητα ξέρουμε, είναι, πως εμείς δεν σωζόμαστε, δεν φτάνουμε στη θέωση, χωρίς τον Χριστό, χωρίς την απόλυτη πίστη σ' Εκείνον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ"

(Απάνθισμα κηρυγμάτων από την

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» των ετών 1980 και 1983)

ΠΡΩΤΟΠΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

(Πηγή: "Ι.Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου")

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του π. Γεωργίου πατώντας [εδώ](#)